

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Homobonvs Conf. 13. Novemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

arridens. Quid, quod necdum viro, sed celo tam
 men matura se lubens volens huic despondit? Ita-
 que serò nimis postea filiam in manus dare Har-
 tuino juveni nobili & prædiviti parentes constitu-
 tuerunt. Noctem enim illa pro consultatione
 cum petiisset, ei que qui optima suaderet, Tute-
 laris Angelus intervenisset, in eam denique sen-
 tentiam virgo animus ivit, ne detrimenti quid-
 quam virginitas caperet, omnia & agere & pati,
 quin vitam potius ipsam quam pactam Christo
 fidem prodigere. Nec multò post, duce pessimo
 amore, bellum movit virginitati Hartuinus, &
 cum absentibus parentibus ædes castissimas ex-
 pugnasset, proditæ ab ancillulâ MAXELLENDI, & è
 latebris protractæ, ubi florem non potuit, vitam
 abstulit. Verùm, ut videret sub quo stipendiome-
 reret, oculos eo ipso in loco amisit, nec nisi post
 tertium annum, quando ad tumbam virginis ven-
 niam sceleris rogavit, recepit, reapse id edoctus,
 quod nequaquam Poëtæ mentiantur, tyrannum
 esse Amorem & cæcum. Ex Surio.

*Hæc nostra Christianitatis summa est, ut amanti-
 bus vicissitudinem, lædentibus patientiam rependa-
 mus: qui ergo fuerit patientior ad injuriam, potenti-
 or constituetur in regno. Non enim ad imperium ca-
 lorum pervenitur superbiâ & divitiis, sed. hūilitate,
 pauperie, lenitate. S. Maxim. serm. de S. Mich.*

S. HOMOBONVS CONF. 13. Novemb.

FECIT HOMOBONVS nomini vitam respondere.
 Neque ad eò huic rei conjugium, quo impli-
 catus fuit, neque mercatura, quam exercuit, ob-
 stitit. Quin tum demum non sterilem se putavit,
 eum patrem illum miseri appellarent tum; lacrimis se

fecisse, cum iis, qui neque unde persolvant, ha-
berent, pauperibus rem credidisset. Multum illi eam
rem uxor negotii facefferat. Sed huic identidem
ille occinebat: neminem unquam quantum
prodigum in egenos ad incitas redactum esse:
illis dando accipi, quam dari: tutissimum ara-
rum esse, pauperum sinum: quod his detur, non
mutuum sed mutuum esse: quantum dissolvere Su-
perari differant, tantum fœnoris adcrefcere: & quæ
merum mercatura lucrosior possit esse, quam
immò cælum emere? Probavit hoc studium
lumen, cum canistrum non magnum portento-
rum panum copiam, fons etiam merum dispen-
satori ministravit. Adhuc positum in more habuit,
quocubiâ nocte templum precandi causâ petere,
sed clausum aliquoties cum reperisset, nobiles
Atrientes Cælitates aperuerunt. Ille nunquam
vel ad magnæ MATRIS vel FILII effigiem
seruius jacuit, pulchrâ vicissitudine, nunc ab-
tere, nunc à vulnere ebruius. Certè ad CHRISTI
crucem suffixi pedes in templo uitam posuit;
cum illa Angelorum verba (*Gloria in excelsis DEO*)
canerent. Sed ille hæc suavius cani ab
illis Angelis scivit. *Ex Surio.*

*Nihil est dignius, quam ut homo sit sui aucto-
ritatis imitator, & secundum modum propriae facultatis
divini sit operis executor: nam cum aluntur e-
rientes, & vestiuntur nudi, nonne auxilium Dei
manus explet ministri, & benignitas servi manus
Domini? S. Leo serm. de Quadrag.*

LAVRENTIUS EP. 14. Novembris.
Arentem LAVRENTII nostri fuisse ajunt Mau-
ritium inter Hyberniæ proceres lacissimè im-
perantem.

Aa 3